

Sémiotika komiksu. Komunikační strategie textovo-obrazového média

Abstrakt:

Předložená disertační práce se soustředí na způsoby, jakými komiks předává sdělení a jaké nástroje v komunikační situaci využívá. Hypotéza práce spočívá v předpokladu, že komiks v procesu komunikace pracuje se specifickými a zároveň intermediálně sdílenými prostředky. Tyto postupy jsou nahlíženy z hlediska filozofického i empirického (umělecko-vědního). V návaznosti na analýzu způsobu nakládání s určitými typy znaků v rámci obrazovo-textových uměleckých děl bude představen a popsán pojem kompon neboli komponované umístění figury. Tomuto termínu je v práci věnována podstatná část a v širším ohledu také představuje doklad onoho paradoxního specifického a sdíleného stylu komunikace audiovizuálních médií. Pozornost bude dále věnována popisu komiksového kódu a principům, které se v různé míře podílejí na konstituci komiksových děl, jejich podobě a povaze vyprávění. Teoretický základ představují práce Rolanda Barthesa, Umberta Eca, Jurije Lotmana, W. J. T. Mitchella či Hilary Chute.

Klíčová slova: komiks, kód, obraztext, kompon, Jurij Lotman, komunikace